

Một bà hai ông

Tolstoi có viết trong cuốn Anna Karenina "*Gia đình nào cũng có thảm kịch*". Câu này được nhiều người nhắc đến. Nhưng tôi thấy không đúng! Tolstoi khổ vì bà vợ quá nên viết tổng quát hóa như vậy trong một cơn uất ức giận vợ! Mỗi gia đình có hoàn cảnh riêng, là một thế giới riêng biệt, có đầy đủ chuyện buồn chuyện vui, có thảm kịch lớn, kịch nhỏ, giận hờn, làm lạnh, cấu xé, yêu thương... Đầy đủ hi nộ ái ố. Nhưng nói chung, gia đình là một sự thỏa thuận, một sự dàn xếp để cùng chung sống. Và thỏa thuận này thường giữa một người vợ và một người chồng, trong bối cảnh của xã hội, hầu hết đều như thế.

Chuyện một ông hai bà, cũng là chuyện tương đối thường, nhất là trong xã hội Việt Nam! Nhưng một bà hai ông, ít thấy hơn! Và là câu chuyện để ta bàn đến cho vui, trong những lúc trà dư tửu hậu, hay rảnh rỗi không có chuyện gì làm, đem chuyện người khác ra để đùa nghịch. Hay để cảm thấy mình hơn người mình nói xấu! Hay để thấy mình được sung sướng, hạnh phúc hơn người có hoàn cảnh không đẹp hay không may, như đúng nghĩa của từ ngữ *schadenfreude*!

Chỗ tôi ở có câu chuyện của một người tôi thỉnh thoảng giao thiệp, tương đối cũng là thế giá của nhóm người Việt ở đây. Anh ta góa vợ. Bà vợ chết vì ung thư vú.

Anh yêu thương vợ, khóc lóc thảm thiết, thề nguyện sẽ ở vậy suốt đời. Vì không có người đàn bà nào khác có thể thay thế em được. Anh tuyên bố như thế, cho mọi người quen biết, làm chứng cho lời thề của anh. Nhưng anh bạn quên một điều. Người vợ vừa mất phần của anh có một cô em gái song sinh, giống nhau như hệt. Và câu chuyện trở nên khúc mắc từ đó!

Vì anh bạn bảo lãnh cho vợ chồng của cô em vợ tử Việt Nam sang Hoa Kỳ để cô em trông coi và săn sóc cho bà chị lúc đang chữa chạy cơn bệnh ngặt nghèo. Giấy tờ chậm trễ nên khi xong xuôi sang được Hoa Kỳ bà chị đã mất trước đó hai tuần. Vợ chồng cô em sang bên này bơ vơ, tạm ở nhà anh một thời gian trước khi có khả năng để tạo dựng đời sống riêng. Đối với anh bạn, tình trạng trở thành vô cùng phức tạp vì cô em vợ giống người vợ đã mất như đúc, tưởng chừng như vợ anh vẫn còn đó, không phải đã nằm yên ở dưới đáy huyết sâu. Làm thế nào bây giờ? Vợ anh vẫn đang sống cùng anh, vẫn ở trong một nhà với anh! Vẫn đi qua đi lại, nấu nướng, giặt giũ, chăm sóc anh như trước. Chỉ khác có một điều là có thêm một tên đàn ông khác ở trong nhà, người anh em đồng hao, cật chèo với anh!

Và chuyện phải đến, sau cùng cũng sẽ đến. Đêm đó, anh đang nằm ngủ trong

phòng riêng, trên giường hai vợ chồng anh như đã bao năm nay vẫn ngủ như thế, thao thức trần trọc vì thiếu thốn đàn bà đã mấy tháng nay. Anh bỗng thấy có người nhẹ tay mở cửa vào phòng. Anh mừng rỡ! Ồ! Vợ anh trở về cùng anh, lên giường nằm với anh. Và tình yêu đã trở lại. Như không bao giờ đánh mất, như cái chết đã không thể phân ly, chia cách nhau được! Và niềm vui sau cùng cũng đã trở lại với anh.

Từ đó anh sống êm đềm, hạnh phúc trong một thỏa thuận mới. Hai vợ chồng cô em vợ anh vẫn ở chung với anh, không hề dọn đi đâu nữa. Cô em vợ anh được anh dẫn đi mọi chỗ, đám cưới, party, các chỗ hội họp, được tự nhiên giới thiệu với mọi người là vợ anh, không cần giải thích. Người nào là bạn anh, thân thiết với anh, những người thông cảm, chấp nhận, anh giao thiệp tiếp. Ai không bằng lòng, dị nghị, anh không gặp nữa. Giản dị, không thắc mắc! Và mọi sự trở thành đâu vào đó, anh tiếp tục cuộc đời của anh, cùng người vợ mới nhưng là cũ, cũ thành mới. Anh không cần biết đến. Và rồi sau cùng mọi người quen đi, cũng đều chấp nhận như vậy cả!

Tôi không thân với anh, nhưng thán phục anh. Nhất là khi biết thêm được chuyện cô em song sinh này, cùng mang tính cách di truyền chung với bà chị, đã tìm được tương đối sớm là cũng đã bị

Một bà hai ông

ung thư vú. Và anh đã làm giấy tờ lại, để cô em vợ có thể dùng bảo hiểm sức khỏe của anh để chữa trị kịp thời. Còn câu chuyện của người anh em cột chèo, chấp nhận việc sống chung một bà hai ông, là chuyện tôi cũng như những người quen khác, không biết rõ. Mỗi người có lý lẽ riêng và có những chấp nhận riêng cho cuộc sống của mình, không ai phán đoán được. Và dù có ai nghĩ gì đi nữa. Cũng đã sao đâu! Cũng chỉ là cuộc đời thôi mà!